

L'última gran gesta del capità Abel Solé

El migcampista arriba als 419 partits de lliga amb l'Olot en la seva dotzena temporada al primer equip

El migcampista Abel Solé.

Parlar d'Abel Solé es fer-ho de tota una institució a la Unió Esportiva Olot. No només perquè, als seus 35 anys, en faci 12 que forma part de la seva primera plantilla. Sinó també pel registre que va igualar aquest passat cap de setmana. A Vilafranca, el capità va arribar als 419 partits de lliga vestint la samarreta del club, igualant d'aquesta manera Martí Gratacós. Per convertir-se en el futbolista amb més aparicions amb l'Olot, només li caldrà jugar un partit més. Aquest diumenge, a Castelldefels, tindrà la primera oportunitat per aconseguir-ho.

«Estic molt content. És un orgull haver pogut defensar durant tants partits la samarreta del club del qual més sento els colors», valora el migcampista, qui no s'hauria imaginat «mai», ara fa una dotzena de temporades, que seria capaç d'assolir aquesta xifra. «No m'ho hauria pensat, com tampoc que l'Olot arribaria a fer el que ha fet. Quan vaig pujar al primer equip, l'objectiu era l'ascens a Primera Regional. Amb els anys, fins i tot hem arribat a jugar a Segona B. Això ha estat històric».

Les xifres oficials parlen de 419 partits, encara que Solé està convençut que «en porto uns quants més» perquè, segons el seu parer, «quan era juvenil vaig jugar uns quants partits amb el primer equip. A part, també hi ha els de Copa Catalunya i Copa del Rei, que són oficials». Tot i això, diu estar més que «satisfet» amb els registres que ha aconseguit i està disposat a trencar-lo aquest mateix cap de setmana als Canyars. «Hi ha partits que jugo i d'altres que no. Si em toca superar el rècord a Castelldefels, jo encantat. Això va com va. Ja ho celebrarem la setmana vinent a casa amb el Manlleu».

419 partits donen per moltíssims records, bons i dolents. Abel Solé els té ben clars. «El millor moment va ser el dia de l'ascens a Segona B, a casa amb l'Arandina. Va ser el moment culminant de la meua carrera i sempre el tindrè a la memòria, amb el camp ple. Va ser un partit rodó», rememora. També hi ha lloc per a les experiències més amargues, que en són més d'una. «Fa dos anys em vaig trencar el peroné, i això que no m'havia lesionat mai. El descens del curs passat també va ser negatiu, o la frustració que va suposar quedar-se any rere any sense pujar de Primera Regional».

Amb 35 anys i 419 partits a les esquenes, l'olotí no vol mirar gaire més enllà. «Vull gaudir cada dia com si fos

l'últim. El futbol és molt sacrificat i ja fa molts anys que hi sóc. Tinc criatures i una empresa familiar, també. Al final de temporada m'asseuré amb el club i valoraré», diu.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/12/06/ultima-gran-gesta-del-capita/817988.html?utm_source=rss